

det er dem, som især ville faae det lille Stats-tilskud, som her fastslaas, thi velstaaende Mænd eller Andre, som have særlig Leilighed eller Evne dertil, kunne jo købe et enkelt godt Dyr, hvormed de da kunne reise omkring paa flere Steder og tage Præmie. Jeg tror, dette er meget uheldigt, og jeg tror ogsaa, at Landboforeningerne efterhaanden selv ville komme til at tage disse Bestemmelser. Jeg tror vel, at Faren ikke er saa stor, men jeg vil alligevel støtte dette Forslag, thi Hensigten med at give Præmie til gode Dyr, er jo dog unegtelig Hensynet til den Nytte, de ville gjøre som Tillægsdyr for Fremtiden; men nu er det jo vist nok, at, om et Dyr end faar nok saa mange Præmier foruden den første i sit eget Distrikt ved disse Foreninger, vil det dog i Virkeligheden ikke kunne gjøre mere Nytte derfor. Hensigten, hvorfor vi give Præmie, opnaas akkurat lige saa godt, naar et Dyr er præmieret kun eet Sted, som naar det er præmieret mange forskellige Steder. Dette vil jeg tillade mig at fremhæve. Jeg tror, at det vil være til Nytte og Støtte for Landboforeningerne, hvis vi her vedtage, at Statskassens Tilskud kun bliver anvendt paa den Maade, som af Mindretallet er foreslaaet.

Clausen: Jeg vil ogsaa gjerne sige et Par Ord til Gunst for dette Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem (S. Andersen) til § 1. Det er jo en Tanke, som jeg har havt Leilighed til gjentagne Gange at gjøre gjældende her i Thinget, og jeg vil sige til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (Lang), at, naar han ikke kan se, der vindes Noget ved denne Endring, har han neppe alvorlig overveiet Betydningen deraf. Han maa jo kunne se, at, idet den enkelte Mand æfter Præmie flere Steder og tager den større Del af Statsstilskudene, afskærer han derved mange Andre fra at faae Andel deri. Det ærede Medlem maa vide, at der ikke er saa lille en Forskjel deri, at een Landboer er mere gunstig stillet til at kunne opdrætte saadanne Dyr, der kunne tage Præmie, end andre. Gen kan lægge mere Vægt derpaa, fordi hans pekuniære Evner ere større end en Andens, og fordi hans Bedrift er større; han har større Udvalg af Tillægsdyr at vælge imellem til Avlen, og selvfølgelig vil han være den, der bedst kan fremstille gode Præmiedyr. Det vil altsaa ligge Lettere for ham at benytte sig af dette Statsstilskud,

end det vil være for Andre i Almindelighed. Møder han nu ved flere Dyrskuer, og han kun har Lov til at æfte Præmie ved den ene, er det en given Ting, at han ikke fortrænger de Andre, som ville kunne faae Præmie ved de andre Dyrskuer, fra at faae Andel i Statsstilskudet. Det er ogsaa givet, at det ingen Fordel er for Landboforeningerne, at en enkelt Mand, som er Medlem af flere Foreninger, æfter Statspræmie i dem alle. Det er bedre, at den Del af Præmien, som vilde tilkomme ham, falder vedkommende Landboforening tilgode til fremtidig Præmiedelning. Jeg tror ikke, at det vil blive saa let — saaledes som det blev antydet af den høitærede Minister og af den ærede Ordfører — for Foreningerne at komme til Overenskomst om at forebygge en saadan Præmieæstning paa flere Steder; thi vi maa huske paa, at efter den Stilling, Thinget har indtaget her, har man jo væsentlig lagt an paa og særlig villet fremhjælpe, favorisere Landboforeningerne. Jeg har havt Leilighed til at fremhæve, at den Maade, man tager det paa, naar man ikke vil unde dem, som ikke ere Medlemmer af Landboforeningen, Andel i dette Statsstilskud, egentlig bevirker, at det kunde faae Udseende af, at man til en vis Grad vil præmiere Landboforeningerne, og selvfølgelig vil den samme Tanke gjøre sig gjældende hos Landboforeningerne selv. Det vil for dem væsentlig komme an paa at faae et saa stort Medlemsantal som muligt for at faae en saa stor Sum at virke med som mulig, og selvfølgelig vil dette være til Hindrer for en Overenskomst mellem Landboforeningerne om at forebygge en saadan Præmieæstning for det samme Dyr i eet Aar ved flere Foreningers Dyrskue; thi hvem vil gjøre det første Skridt og sige: Nei, I faae ingen Andel i Statspræmie, dersom I æfte den ved andre Dyrskuer? Landboforeningerne ville allesammen have saa mange Medlemmer som mulig, og selvfølgelig gjøre de, hvad de kunne, for at trække Medlemmer til sig. Dette ville de ikke kunne gjøre, dersom dette lille Endringsforslag bliver vedtaget, det vil sige, de ville da i alt Fald ikke kunne benytte Statsstilskudet dertil. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om Endringsforslaget blev vedtaget; Loven har efter min Anskuelse store Mangler nok endda, og jeg drifter mig dog til at tro, at for landøkonomiske Sager har jeg en ligesaa udstrakt Sands, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (Lang).